

Cultura, cel mai bun ambasador al României

Liliana Țuroiu este președintele Institutului Cultural Român, cu o activitate constantă de peste 20 de ani la catedra Universității Naționale de Arte din București, ca lector, dar și în spațiul antreprenorial. O schimbare majoră de direcție după 20 de ani de maturitate artistică și de notorietate internațională. O provocare la nivel de management și de leadership.

de Daniela PALADE TEODORESCU

Cum ați defini instituția președintelui Institutului Cultural Român ca profesie? Care sunt caracteristicile de bază și ce s-a schimbat cu timpul, ce ați schimbat până acum și vă propuneți să schimbați?

Eu o văd mai degrabă ca pe o vocație. Oricât de mult te-ai pregăti profesional pentru ea – desigur, aici e o mare discuție despre cine ar fi sau nu îndreptățit să aspire la această poziție – realitatea îți va arăta că nu știi, și nimeni nu poate ști toate detaliile (manageriale, legislative, de relații interumane, de mentalități uneori surprinzător de diferite ale partenerilor culturali din țările în care avem filiale). Nu există o facultate sau un curs pe care să-l urmezi pentru a te califica pentru acest job. Cu cât cariera ta precedentă a fost mai bogată, cu atât e mai puțin probabil să poți fi luat prin surprindere de numeroasele provocări pe care le oferă această funcție. Este o poziție privilegiată – nu din punct de vedere financiar sau al altor avantaje materiale, așa cum mulți ar putea crede –, ci pentru că îți oferă ocazia să pui în practică ceea ce ai gândit și ai dorit întotdeauna să fie făcut. Poți pune în practică un asemenea plan doar alături de o echipă competentă, pe care trebuie să o convingi că direcția pe care o propui este corectă. Că merită să fie urmată. Îmi este greu să spun cât am schimbat – nu este deloc o preocupare personală –, dar îmi dedic fiecare zi unui scop simplu. Acela de a îndrepta activitatea ICR în direcția corectă. Mă interesează ca lucrurile să fie funcționale, fluente, coerente și ca, pe măsură ce sunt finalizate, să poarte amprenta specifică lucrului bine făcut. Adică să fie urmate și de alții, să devină reguli de bune practici.

Funcția pe care o dețin în prezent e o provocare la nivel de management și mai ales e o provocare a omului de cultură care sunt.

Activitatea ICR a fost mai degrabă asociată până acum cu serate muzicale, recitări de poezie, lucruri oarecum mai anoste și desuete. Cum vreți să schimbați această percepție?

Cultura este atât de importantă pentru că este relevantă și rezistă trecerii timpului. Rolul ei tinde să fie tot mai mare, inclusiv în definirea imaginii de

țară, tocmai pentru că are cel puțin un ingredient care este greu de găsit în alte domenii: oferă suficient oxigen pentru oricine vrea să respire în interiorul ei. Ce vreau să spun este că o serată sau un recital de poezie poate fi uneori lucrul cel mai potrivit de făcut. Alteori, experimentul, noutatea, curajul de a propune subiecte sau artiști care nu au fost încă testați sau confirmați de piață pot reprezenta opțiunile care trebuie asumate, cu riscurile care decurg. Văd un echilibru care ar trebui păstrat. Nimic prea mult. Dar nu am nicio ezitare în a-i promova pe tineri, noutatea, neconvenționalul, ineditul. Criteriul fundamental este cel al valorii, chiar dacă aceasta pare, uneori, mai dificil de cântărit cu precizie de ceasornicar. Timpul este singurul care cerne valorile, iar Institutul Cultural Român încearcă să le ofere scena pe care să se manifeste.

Nu e ușor să o iei de la capăt când ai ajuns la un nivel de notorietate internațională

Ce ne puteți spune despre președinta ICR Liliana Țuroiu?

Președinta Liliana Țuroiu nu prea mai lasă loc omului Liliana Țuroiu. Nu e vorba doar despre faptul că am pus punct activității personale – era un lucru firesc, de altfel nici nu aș mai fi avut timpul necesar pentru asta –, dar programul fiecărei zilei este, de fiecare dată, mai încărcat la finalul ei decât părea dimineața. Cultura înseamnă prezență, înseamnă dialog și atitudine, iar lucrurile acestea nu se pot rezolva doar la telefon sau prin e-mail. Artiștii trebuie văzuți în mediul lor, acolo unde își desfășoară spectacolul de idei. Asta presupune drumuri mai lungi sau mai scurte, blocaje în trafic sau schimbări de avioane în miez de noapte. Înseamnă un om deschis, comunicativ, care vrea să cunoască pentru a putea oferi. Să știți că atitudinea pe care o prefer nu este aceea de a selecta din ceea ce ni se oferă, ci de a-i căuta pe cei mai buni artiști și a-i convinge să fie alături de noi sau cu ajutorul nostru să fie prezenți pe marile scene/săli/librării/simeze din întreaga lume. Cultura nu este și nu poate fi o farmacie, este o lume dinamică, în continuă devenire și cine vrea să se pună în slujba ei trebuie să o cunoască din interior.

Dar despre liderul Liliana Țuroiu? Care sunt principalele sale calități?

Adevărata personalitate a unui om iese la iveală în situațiile complexe. Din momentul în care am acceptat onoranta funcție de președinte ICR, m-am angajat cu toată responsabilitatea în problemele curente ale instituției. Poate că una dintre aceste calități este

Liliana Țuroiu și Michèle Ramis – ambasadorul Franței în România –, la evenimentul „Mesageri identitari”, organizat de ICR

Cultura nu este și nu poate fi o farmacie, este o lume dinamică, în continuă devenire.

de a nu face mare caz despre această demnitate. Mi-ar plăcea să cred că, atunci când va trece suficient timp, ideile mele și ale echipei vor produce rezultate incontestabile și relevante pentru a fi remarcate de oricine.

Dar despre brandul Liliana Țuroiu, în afara acestei profesii?

Dacă am reușit să fiu percepută ca brand nu poate decât să mă bucure, este un statut la care mulți creatori aspiră. Această pauză în activitatea mea profesională a venit într-un moment în care aveam evenimente stabilite pe mai multe luni înainte și parteneri din străinătate care îmi solicitaseră colaborarea.

Care a fost motivul pentru care ați făcut acest viraj dinspre antreprenorial și carieră universitară la UNARTE înspre conducerea unei instituții publice de interes național?

Eu am văzut această schimbare ca pe o șansă pe care un creator tânăr, femeie (până acum această funcție a fost ocupată doar de bărbați) o are pentru a imprima o dinamică nouă unei instituții care a demonstrat adesea că este principalul promotor al culturii noastre în străinătate. Experiența în antreprenorial mi se pare importantă (cum ai putea gestiona bine banul public dacă nu ai demonstrat că ești capabil să-l gestionezi pe cel privat), iar cariera universitară aș spune că este aproape obligatorie, pentru că puțin spirit didactic și talent pedagogic pot fi foarte utile pentru a mobiliza rapid echipe de oameni cu personalități foarte puternice, cu opinii și